

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil gerne spørge den socialdemokratiske ordfører, hvorfor man ikke kom på disse tanker for 9 år siden. Er det ikke rigtigt, at man havde regeringsmagten i 9 år, og at man først kom med et forslag, dagen før statsministeren udskrev valg?

I mange, lange stræk er vi jo i øvrigt enige, men det bliver næsten fremlagt, som om det sådan er en kritik af den nuværende regering. I realiteten har man jo altså i mange år kunnet gøre noget ved det her område, men man har jo ikke rørt det med en ildtang.

Kl. 14.55

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Det er rigtigt, at den tidligere regering ikke har rørt det med en ildtang, den har sådan set rørt det med samtlige 10 fingre, i og med at den tilbage i 1995-96 rent faktisk var inde og korrigere i forhold til pludseligt opståede løfteskader.

Det viste sig, at de politiske intentioner om at få anerkendt langt flere løfteskader så rent faktisk ikke blev til særlig meget på grund af nogle skønsproblemer og andre ting, der bare siger noget om, hvor vanskeligt det er at fastlægge kriterier, der virker efter den politiske hensigt. Det er den ene ting: Der blev rent faktisk lavet om.

Den anden ting er, at det forslag, som vi behandler her i dag, vil jeg gerne afsløre, at jeg ikke har siddet og tampet sammen hjemme på mit loftskammer i hver en detalje. Det er faktisk et forslag, der blev lavet i den tidligere regerings tid, og som også blev sendt til høring. Længere kom vi så ikke, bl.a. fordi det jo er vigtigt, at arbejdsmarkedets parter også har tid i sådan en proces, hvad de havde både under den tidligere og den nuværende regering. Vi synes bare, at vi er kommet til et tidspunkt, hvor det handler om at tage politisk ansvar, hvis parterne ikke er parat til det.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil godt bede fru Lene Jensen bekræfte, at når man sidder på regeringsmagten, så har man også en arbejdsminister, og det er jo i Arbejdsministeriet – i dag hedder det Beskæftigelsesministeriet, dengang hed det Arbejdsministeriet – så det er jo Beskæftigelsesministeriet, der udformer de nærmere regler eller det, vi kalder bekendt-

gørelser, der omsætter lovgivningen i egentlige regler.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Lene Jensen: Var det ikke lige præcis disse bekendtgørelser, som den daværende socialdemokratiske arbejdsminister lavede, der reelt var med til at forhindre, at den ændring, der var lavet i 1996, fik nogen særlige konsekvenser?

Så det her med at komme og sige: Nå ja, vi lavede en ændring i 1996, vi troede, den var så stor – jamen der har man jo altså vidst bedre, for man har selv udformet de regler, som gjorde, at ændringen i 1996 stort set ikke blev til noget som helst. Er det ikke rigtigt?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg bed mærke i, at fru Lene Jensen nu meget rigtigt, synes jeg, sagde her fra Folketingets talerstol, at det jo er utrolig svært at udforme dem her lovgivning, og at det er utrolig svært at udforme noget, så man får efterfulgt de politiske intentioner, der er.

Så undrer det mig bare, når nu fru Lene Jensen og jeg er enige i det, at fru Lene Jensen står heroppe og taler, som om vi i regeringspartierne ikke ønsker at forbedre de her begreber, for er det ikke rigtigt, at både under førstebehandlingen af det her lovforslag og under de forhandlinger, som vi nu sidder i, har regeringspartierne også udtrykt ønske om at få forbedret denne her lovgivning? Vi har også sagt, at vi rent faktisk også synes, det er vigtigt, for det gør vi faktisk i Det Konservative Folkeparti. Vi synes, det er utrolig vigtigt, at det her arbejdsskadebegreb bl.a. kommer til at passe bedre til virkeligheden.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg vil først sige til fru Charlotte Antonsen omkring de pludselige løfteskader, at nu deltager fru Charlotte Antonsen og jeg jo i de samme møder, og det er jo dejligt. Og der har vi jo bl.a. fået gennemgået, hvad det var for faktorer, der spillede ind i forhold til løfteskaderne. Jeg er sikker på, at fru Charlotte Antonsen vil medgive, at det er en lille bitte smule mere kompliceret, end hvad der har stået i en bestemt bekendtgørelse på et tidspunkt.

Jeg fremdrager det sådan set bare som et eksempel på, at det ikke handler om, at den tidligere regering ikke har været opmærksom på, at her var ting, der skulle gøres om. Jeg vil i øvrigt synes, at det ville være ganske tragisk, hvis